ప్రేమ సమస్య

శ్రీమతి తాడి నాగమ్మగారు

(గతసంచిక తరువాయి)

౫

"మేరీ! నీవు తప్పక నీ తండ్రిమాట వినవలెను. వృద్ధుడైయున్న నీ తండ్రి కోర్కెను నెరవేర్పుము. చిన్ననాటనుండియు అతిగారాబముగ పెంచిన నీ జనకునియందు కనికరముంచుము. నీకై యాతడు కోట్లకొలది ధనమును సమకూర్చియున్నాడు. అవన్నియు నెవరి పాలుగాను? మనము వెంటనే జర్మనీ దేశమునుండి పారిపోవలెను లేకున్న మన ప్రాణమాన ధనములు మనకు దక్కవుసుమా! నీ తండ్రి నిన్న మూడు దినములనుండియు సిద్ధము కమ్మనుచున్నను నీ వేలకో యుదాసీనత వహించియుంటివి. కారణము తెలుపకూడదా?" అన్నది మేరీ తల్లి.

"అమ్మా! నేనును అదియే యాలోచించుచుంటిని. కాని అంత తొందరపడెదవేల? రెండు మూడు దినములలో మనము జర్మనీ రాజ్యమును విడచి పోగలము"

"మేరీ! నీకు లోకానుభవము చాలతక్కువ. దిన దినమున కెందరో మన జాతివారు నాజీసంఘము యొక్క దుష్కృత్యములకు బలియగుచున్నారు. మొన్నటిదినమున రెండు యూదులకొంపలు తగులబెట్టబడినవి. నిన్నటిదినమున నలుగురి యూదుల శవములు చెరువునందు తేలుచున్నవి. ఇట్లు నిమిషనిమిషమునకు ఘోరవార్తలు మనకు వినిపించుచున్నప్పుడు మన మింకను యాలసింపనేల? తల్లీ! మామాట వినుము. వెంటనే ప్రయాణసన్నద్ధవగుము."

"అమ్మా! ఇన్నిదినము లున్నవారము ఇక మూడు దినములు గడపలేమా? అన్నిటికిని ఈశ్వరుడే కలడు. మనము నిర్దోషులమైనపుడు ఎందుకు అనుమానములకు లోనుగావలెను?"

"మేరీ! ఒకవైపు చూచుచునే యేల కష్టముల పాలు కావలెను. రాత్రి యేమి జరిగినదో దెలియునా? నీ స్నేహితురాండ్రైన తెరిజా, మార్గరెటులను నాజీ యువకులు నానా అల్లరిచేసినారు. వారిస్థితి యిపుడు కడుప్రమాదముగనున్నది. ఇవన్నియు తిలకించినచో నాయొడలు కంపమెత్తుచున్నది. అమ్మా మేరీ! లెమ్ము! ఈ పాడుదేశమునుండి పారిపోవుదము. ఆలస్యము చేయవద్దు" అని మేరీ తల్లి చెప్పుచుండు నంతలో మేరీ తండ్రి కన్నీరుకార్చుచు చినిగిపోయిన వస్త్రములతో నచట ప్రత్యక్షమాయెను. అతని భయంకరస్థితిని జూచినవెంటనే తల్లి గడగడ వణకసాగెను. గొంతెత్తియేడ్చిన నెవరు లోనికివచ్చి యేమిచేయుదురో యని భయపడసాగెను. అంత నా వృద్ధుడు, "మన మాలసింపవలదు. వెంటనే లెండు. యూదులయొక్క దుకాణములన్నియు దోపిడిచేయబడుచున్నవి. పెద్దనాజీలదండు వచ్చి బజారుపై బడినది. నలుగురైదుగురు యూదులు హత్యచేయబడిరి. నే నెట్లో తప్పించుకొని బయటపడితిని. కాని మన దుకాణమునకు నిప్పంటించబడినది. ఇప్పటి కది పూర్తిగా దహనమైయుండును మనము వెంటనే పారిపోవలెను. లేకున్న మన ప్రాణములు మనవిగావు. తల్లీ! మేరీ! ఎంతకాలమునుండియో చెప్పుచున్నను నీవు మామాటలు వినవైతివి. ఇప్పుడైనను నా ప్రార్థన యాలకించిలెమ్ము. అమ్మా! మా యీపాట్లన్నియు నీకొరకేగదా?" అని గద్గదకంఠముతో చెప్పుచు నామెను కౌగలించుకొని కుమిలి కుమిలి లోలోన దుఃఖింపసాగెను.

అంత తల్లి "మేరీ! ఒకనెలక్రితమే నీవు మా మాటలు విని ప్రయాణమైనచో మన కీ కష్టములు

మూడియుండవుగదా ! ఎంతకాలమునుండి బ్రతిమాలుచున్నను నీవు మామాటలు వినక నేటికి మమ్ముల నీ వార్ధక్యదశయందు దిట్టబ్ధసితికి దెచ్చితివి. అమ్మా ! యిపుడైనను ముదుసలులమగు మాయందు దయయుంచి లెమ్ము. వెంటనే ప్రయాణసన్నద్ధవుకమ్ము. ఒక జర్మను యువకునియందు కలిగిన ప్రేమచే మమ్ముల నధోగతిపాలు కావింపకుము. ఇంతకు నతడు నిన్ను పెండ్లాడుట వట్టిది. ఒకవేళ పెండ్లాడినను యీ నాజీ ప్రభుత్వమునందు మీరు సుఖించుట కలలోని వార్త. మేరీ! యేల మాట్లాడవు. నీ యభిప్రాయ మేమి ?" అని కన్నీరు తుడుచుకొనుచు అనెను. అపుడు మేరీ, "తల్లీ! మీ కిన్నికష్టములను కల్గించిన నేను కడుపాపాత్మురాలను. నా హృదయము నపహరించిన ఆల్బర్ట్‌వద్ద సెలవు గైకొనివచ్చెదను. దానికి మీ రనుమతించవలయును" అనెను. తల్లి కోపముతో "మేరీ! మనము దేవునియొక్క బిడ్డలము. అబ్రహాము యొక్క సంతానము. జర్మన్ యువకుని ప్రేమించుటచే నీవు మన జాతీయధర్మము నుల్లంఘించుచున్నావు. ఫలితము ఘోరముగనుండును సుమా !" "తల్లీ! నే నా ఫలితమునంతయు ననుభవింప సిద్ధముగా గానేయుంటిని. కాని నా యాల్బర్టున కే హానియు రాకుండుగాక!" యని చెప్పి వెంటనే ఆల్బర్ట్‌ను కలసికొనుటకు బయలుదేరిపోయెను.

౬

"నాయనా ! ఆల్బర్ట్ ! నీ వామేరీవలన కష్టముల పాలగుదువు. ఇపుడైనను నామాటవిని యామె స్నేహము మానుము" అని ఆల్బర్ట్‌తల్లి బ్రతిమాలసాగెను.

"అమ్మా ! గత మహాసంగ్రామకాలము నాటి నుండియు నావిద్యకు మాత్రమే గాక మనకుటుంబఖర్చు లన్నిటికిని కావలసినంత ధనము నొసంగుచువచ్చిన మేరీని నేను విడుచుట కృతఘ్నత కాదా ?"

"హిట్లరుయొక్క నాజీపార్టీ నేడు యూదులను చీల్చి చెండాడుచున్నది. యూదులనుమాత్రమే గాక యూదులతో స్నేహముచేయుచున్న జర్మనులనుగూడా నాశనముచేయుచున్నారు. వారముదినముల క్రిందట మ్యూనిచ్ నగరమునందు యూదులతో స్నేహము చేయుచున్న ఇరువది జర్మన్ యువకులకు జన్మాంతరపు ఖైదు విధింపబడినది. హిబ్రూయువతులను పెండ్లిచేసికొనినారనెడి కారణముచే నలుగురు జర్మన్ యువకులు ఉద్యోగములు పోగొట్టుకొనుటయే గాక ఘోరమగు శిక్షలకు గురియైరి. గనుక నీ విపుడైనను మేరీస్నేహము విడిచిపెట్టవలెను."

"తల్లీ ! మాతృదేవతవగు నీ యాజ్ఞలనిందు మన్నింపజాలను. ఇంతవరకు మనలను పోషించుచు నిష్కళంకప్రేమతో నాకొరకై జీవింపుచున్న మేరీని విడిచిపెట్టుట నాధర్మముగాదు."

"నాయనా నామాటవినుము. ఏనాడు నీ సోదరుల తండ్రియు మహాసంగ్రామమునందు మడిసెనో నాటినుండియూ నేటివరకూ నిన్నుజూచుకొని దుఃఖమును దిగమ్రింగుకొనియుంటిని. ఈవార్ధక్యదశయందు నన్నిట్లు శ్రమలపాలుజేయుట ధర్మముగాదు."

"ఆమెను విడనాడి బ్రతికియున్నంతకాలమూ దుఃఖించుచుండుటకంటె ఆమెను చేపట్టి సంతోషముతో మరణించుట మేలుగాదా ?"

"మరి నిన్నే నమ్ముకొనియున్న నా గతియేమి ?"

"అందుకనియే నిన్నెంతకాలమునుండియో బ్రతిమాలుచున్నాను. ఇపుడైనను నాప్రార్థన యంగీకరింపుము. మేరీ తల్లిదండ్రులతో బయలుదేరి నిన్ను కూడా తీసికొనిరమ్మనుచున్నది. అమెరికాదేశము పోయి యచట సుఖముగా జీవింపవచ్చును. వారికి కోట్లకొలది ధనముగలదు కదా ?"

"నీమాటలు నాకేమియు బాగు లేదు. తరతరములనుండియు నీవంశీయులీ జర్మన్‌రాజ్యమునందు గొప్పగొప్ప సేనానులై రాజ్యచక్రములను ద్రిప్పిరి.

నేడు నీవొక పరాయిజాతిస్త్రీకి లోబడి బ్రతుకు జీవుడాయని ప్రాణములు దక్కించుకొన యత్నించుచున్నావు. అట్టివీరుల కిట్టిపిరికివాడవు తగవు. నేను నామాతృదేశమును విడిచిరాను. నాగతి యేమైన నగుగాక ! నన్ను నీచేతులతోనే యీ నామాతృదేశమునందు పూడ్చి నీయిష్టమైనచోటికి బొమ్ము.''

ఈమాటలు వినుటతోనే ఆల్బర్టునందున్న వీర రక్తమునందు వేడివాయువులు లేచినవి. చిత్రవిచిత్రములైన యాలోచనలు కలిగినవి. తాను నిజముగనే స్త్రీలోలుడై పోతినేమోయని భ్రమింపసాగెను. తన వంశీయులొనర్చిన వీరకృత్యములను జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొనెను. తాను వారికి తగని వాడననిపించుకొనుట హేయమని తలంచెను. నాజీపార్టియందు తాను నాయకత్వము వహించినచో హిట్లరుయొక్క కుడిభుజముగ నుండవచ్చునని యూహించెను.ఇట్లెన్నియో ఆలోచనాపరంపరలు యలలవలెలేచి యాడసాగినవి. ఇంతలో తల్లి తనపనిపై యరిగెను. కడసారి కర్తవ్యమును నిశ్చయించుకొనుటకై మేరీ ఆల్బర్టు వద్దకు వచ్చినది. ఆలోచనానిమగ్నుడైయున్న ఆల్బర్టు ఆమెరాకనంతగా గమనించనేలేదు. అంతట మేరీ దీనముగా తనకుతగిన కర్తవ్యము నిర్ణయింపవలసినదని ఆల్బర్టును ప్రార్థించెను. ఆల్బర్టుయొక్క వీరరక్తమంతయు వెంటనే చల్లారినది. మరల మేరీయొక్క ప్రేమ స్ఫురణకు రాసాగినది. తన సోదరులు తండ్రియు గతించిననాటినుండియు ఆమె తన నెంతసుఖపెట్టినదియు యెట్లాదరించినదియు జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనసాగెను. అట్టి పవిత్రమూర్తియైన మేరీని విడచిపెట్టుటకంటె మహాపాతకము వేరొకటుండదని తలంచెను. ఇట్టి యాలోచనా సముద్రతరంగములందు యాతని మనసు తేలియాడసాగెను.

ఈలోపల మేరీ యాలోచనలు వేరుగా పరుగిడుచున్నవి. చిన్ననాటినుండియు తన నల్లారుముద్దుగ వేయికన్నులతో కాపాడుచు పెంచుచున్న తన తల్లిదండ్రులకు తనవలన యేల కష్టములు కలుగవలెను? ఇంతకు వారికి కలిగిన సంతానము తానొకర్తయే గదా? వారి యాశలన్నియు తనపైనుండగ వారికిన్ని కష్టములు తనవలన యేల కలుగవలెను? తనను వారు విడిచి పోయినయెడల సుఖముగనుందురుగదా?వారేల యట్లు చేయుటలేదు? తనపైనుండెడు ప్రేమవలననే గదా? దానికి ప్రతిఫలముగ తానేమిచేయుచున్నది? వారికి కష్టములొనగూర్చుచున్నది. తన సర్వస్వము ఆల్బర్టుయని తలంచుచున్నది. ఇది ధర్మ సమ్మతమా ? పైగా తనకొరకై ఆల్బర్టెన్నికష్టములపాలు కావలయునో ! తనను ప్రేమించినయువకునికి తనవలనే కష్టములు కలుగుచున్నవిగదా? కాబట్టి ఆల్బర్టును విడిచి తన తల్లిదండ్రులతోపోయిన యిరువురికి సుఖముండునుగదా ! తానేల యట్లుచేయకూడదు?అయ్యో! అట్లుగాదు. ఆల్బర్టులేని మరియొక ప్రపంచము తనకేల? ఆల్బర్టులేనపుడు తాను జీవించుటేల? జీవితమునకేది మధురమో యదిలేని జీవితముకంటె మరణమే మేలు. కనుక తాను ఆల్బర్టుతో జీవించవలెను. లేదా మరణించవలెను. అట్లైనచో తన తల్లిదండ్రుల గతి యేమి? తానులేకుండ వారు జీవింపగలరా? ప్రేమస్వరూపులైన తల్లిదండ్రులనట్లు విడనాడవచ్చునా? స్వార్థపరురాలై తన జీవితానందమునుకోరి తల్లిదండ్రుల జీవితానందమును భగ్నముచేయవచ్చునా? తానే తమ సర్వస్వమనియెంచి తనకై కష్టించి కోట్లకొలది ధనమును సంపాదించిన ముదుసలులైన మాతాపితరుల నావయస్సునందు దుఃఖపెట్టవచ్చునా? ఇపుడేది కర్తవ్యము? ఏది ధర్మము? తల్లిదండ్రులు తననెంతగా ప్రేమించుచున్నారో అంతగానె తానును వారిని ప్రేమించుచున్నది. ఆల్బర్టు తన నెంతగా ప్రేమించుచున్నాడో తానును యాతనంతగా ప్రేమించుచున్నది. ఇపుడెవరిని విసర్జించవలెను? ఆల్బర్టుకూడా తనతల్లిని మిక్కిలి ప్రేమించుచున్నాడు. వృద్ధురాలైన యామెను విడనాడితనతో ఆల్బర్టువచ్చుట మంచిదా? ఆమె మాతృదేశమైన జర్మనీని విడనాడదట. వీరు

జర్మనీదేశమునందు జీవింపజాలరు. ఇట్టి విషమ పరిస్థితులయందున్నారు. మేరీ ఆల్బర్టులు.

౭

అది నిశీథరాత్రి ఆనాడమావాస్య. గాఢాంధకారము పృథ్వినంతయు క్రమ్ముకొనియున్నది. దట్టమైన మేఘములాకాశమంతయు నావరించినవి. ప్రచండమైనగాలి వీచుచున్నది. బ్రహ్మాండమదరునట్లు ఉరుములు ఉరుముచున్నవి. మధ్యమధ్యకన్నులు మిఱుమిట్లుగొల్పు మెఱుములు కాన్పించుచున్నవి. క్రమక్రమముగా గాలియొక్క తీవ్రత హెచ్చుచున్నది. చెట్లకొమ్మలు విరుగసాగినవి. ఇండ్లకప్పులెగుర మొదలిడినవి. రానురాను చెట్లు పెకలింపబడుచున్నవి. శకటములు తలక్రిందులగుచున్నవి. ఉఱుముల ఘోషమునకు మెఱుముల తళుకులకు భయంకరతుపానులకు పృథ్వియె జలదరించుచున్నది. రైలుస్టేషనునందున్న విద్యుద్దీపములు మినుకుమినుకు కాంతులతో కాన్పించుచున్నవి. అపుడు ఆల్బర్టు "మేరీ! ఇకనీతో నేనువచ్చుట మన కిరువురికికూడ అంతక్షేమముగాదు. రైలుస్టేషను సమీపించిన వెంటనే నన్నితరులు గుర్తింతురు. ఇక నీవు తల్లిదండ్రులతో కలిసిపొమ్ము. నాతల్లి నెట్లైనను సమ్మతపరిచి తోడ్కొని తరువాత వచ్చెదను" అనెను. మేరీనోట మాటరాలేదు. స్తంభించిపోయినది. కడసారి తనప్రియుని మోముసరిగ చూచుకొనుటకైనను తాను నోచుకొనలేదు. కలిగినదుఃఖమును వెడల గ్రక్కుటకైనను వీలులేని పరిస్థితులవి. ఆభయంకర తుపానులో ముదుసలులగు తన తల్లిదండ్రులనెట్లు తోడ్కొనిపోగలనాయని యామె నిశ్పృహజెందెను. అట్టి విషమ సమయమందు వారిని రైలుస్టేషనువరకైనను సాగనంపలేకపోతినే యని ఆల్బర్టు చింతించెను. తన్నంతగా ఆదరించినవారి నాక్లిష్టపరిస్థితులలో విడనాడబోవు సరికి ఆల్బర్టునకు దుఃఖముపొంగి రాసాగెను. తరతరములనుండియు స్వస్థానముగ జేసికొనిన జర్మన్ రాజ్యమును తుదకు తమ కత్యంతహితుడైన ఆల్బర్టును విడిచి పోవలసివచ్చెనేయని మేరీకి యామె తల్లిదండ్రులకు అశ్రుజలములు పొంగిరాసాగెను. గొంతెత్తి యేడ్చుటకు వీలులేనిసమయమది. అందరికన్నులనుండి దుఃఖబిందువులు రాలుచున్నవి. ఆ నిశీథరాత్రియందు వానినెవరు చూచెదరు? ఎవరికన్నీరు వారే తుడుచుకొనవలసిన దుస్థితివారికి కలిగినది. ఎవరేస్థితియందున్నది కూడ తెలిసికొనుటకు గాఢాంధకారము ప్రబలయాటంకము కల్పించినది. ఒకరి కౌగిలినుండి యొకరు వెలువడుసరికి పృథ్వియేకంపించుచున్నట్లు వారికి దోచినది. నోటిమాటలతోనె సెలవుచెప్పుకొనిన యెవరు వినెదరోయని భయము. చూపులతో వీడ్కొలుపుచ్చుటకు వీలులేని నిశీథరాత్రి. తుదకెట్లో మేరీ తల్లిదండ్రులతోకలసి నాలుగడుగులు వేసినది. వెంటనే నిస్పృహజెంది నేల కొరిగినది. తిరిగిపోవుచున్న ఆల్బర్టును పిలుచుటకు ముదుసలులకు నోరురాలేదు. వారికి కలిగిన అపాయముకంటె ఎవరువినెదరోయనెడి భయమెక్కువగానుండెను. ఏపుత్రికయొక్క యోగక్షేమములనుకోరి తామట్టి ప్రయాణమును సంకల్పించుకొనిరో యాకుమార్తెకే ప్రాణాపాయము కలుగు పరిస్థితులు కలిగినవి. ఇంతలో ప్రచండమైనపిడుగు పడుటచే వారికి సుమంతదూరముననున్న మహావృక్షము దగ్ధమైనది. వెంటనే బ్రహ్మాండముపగులునట్లు భయంకరముగ ఉరిమినది. తోడనే కుంభవృష్టి కురియసాగినది. వెనువెంటనే గాలియొక్క తీవ్రతయు హెచ్చసాగినది. పంచభూతము లొకదానితోనొకటి పందెము వేసికొనినట్లుగ పృథ్వినంతయు పునాదులతో కదిలించుచున్నవి. కుమార్తె కుపచారముచేయవలసిన తల్లిదండ్రులు వర్షముచేతడిసి చలికి గడగడవణకసాగిరి. కష్టమన నేమియో కలలోగూడ నెరుగని కోటీశ్వరులు మానవసంఘముచేతనే గాక ప్రకృతిచేతను బాధింపబడు కాలమరుదెంచును.

తిరిగిపోవుచున్న ఆల్బర్టుస్థితి యింతకంటెను ప్రమాదకరముగనున్నది. తన జీవితేశ్వరియగు మేరీని విడిచి

పోవుటలో ఆల్బర్టెంత బాధపడెనో యెవరికెఱుక? పొరలివచ్చు యశ్రులపాం గణచుకొనుచు మేరీని దిగవిడిచివచ్చిన యా భయంకరచీకటినే తిరిగితిరిగి చూచుచు పోవుచున్నాడు ఆల్బర్టు. ఇంతలో పిడుగు పడుట చూచినాడు. ఆ భయంకరఉఱుమును వినినాడు. ఆ పిడుగువలన తనప్రియురాలు దగ్ధమైనదేమోయని సంశయించెను. చిత్రవిచిత్రభయాతిభయంకరములైన యాలోచనాతరంగములు మానసమును కల్లోలపరచ యాతడు స్తంభితుడై వెనుకకు వెర్రిచూపులు చూచుచుండెను. ఇంతలో రైయ్‌మనుచు వచ్చి యొక కారు ఆతనిపైబడినది. వెంటనే కారు లైట్లు వెలిగించబడినవి. అది నాజీసంఘముయొక్క కారు. నాజీసంఘమునకై యది ప్రత్యేకముగ నిర్మింపబడినది. నడచునపుడు శబ్దముండదు. చీకటిరాత్రులందు దీపములు వెలిగించి కార్లు నడపవలెనను ప్రభుత్వశాసనములు నాజీసంఘమునకు జెందవు. నాజీసంఘముయొక్క బలమునకై వారెట్లునడచినను సరే. నరకమను నది యెచ్చటనో లేదు. యూదులకు జర్మనీదేశము నరకము. నీగ్రోలకు అమెరికాదేశము నరకము. భారతీయులకు దక్షిణాఫ్రికానరకము. మాలలకు హిందూదేశమే నరకము.

ఆల్బర్టును వెంటనే కారుపై చికిత్సాలయమునకు గొంపోయిరి. రక్తమయములైయున్న యాతని దుస్తులను తొలగించి మారుదుస్తులను తొడగిరి. ఆల్బర్టున కింతను స్పృహరాలేదు. కాని యాత డాస్థితిలోనే "మేరీ! మేరీ!" యని కలవరించెను. నాజీదండు యా మాటలువిని వానియుదంతమును కనుగొన యత్నించిరి. ఎవరినడుగుదురు? ఆల్బర్టుబట్టలను పరీక్షింపసాగిరి. అందొక లేఖయున్నది అందిట్లు వ్రాయబడియున్నది.

No. 12 Bismark street

"ప్రియమైన ఆల్బర్ట్!

నీతో యాలోచించినట్లుగ నేను నాతల్లిదండ్రుల నాయత్తపరిచితిని. నేటిరాత్రి నెం. 5 రైలుస్టేషను 12 గంటలబండికి ప్రయాణము. మార్గమధ్యనందు 7 వ మైలురాయివద్ద మమ్ములను కడసారిగ కలుసుకొన ప్రార్థన. దీనితోపాటు రెండు మిలియనుల మార్కులు విలువగల నోట్లు పంపుచున్నాను. తిరిగి మమ్మును కలిసికొనువరకు వీనిని జాగ్రత్తగ వాడుకొందువుగాక! నాజీపార్టీ నాశనమగుగాక!

ఇట్లు, – నీ మేరీ."

ఈలేఖ చూచుటతోడనే నాజీదండులో గుసగుసలు బయలుదేరినవి. మేరీ ఆల్బర్టులయొక్క ఆద్యంతములు కనుగొనుటకై వారు యత్నింపసాగిరి. లేఖ ప్రకారము ఆల్బర్టు వారిని 7 వ మైలురాయివద్ద కలిసికొనియుండవచ్చు. ఆసమీపమునందే వారి కారు కూడ ఆల్బర్టుపైబడినది. కాబట్టి కారుపై వెళ్లినచో మేరీదొరకును. ఉత్తరమునందున్న ప్రకారం బిస్మార్కు వీధిలో పండ్రెండవ గృహమునకరిగి ఇంకను కొన్ని రహస్యములు బయలుపడవచ్చును. ఈయాలోచన కలిగిన వెంటనే నాజీలదండు రెండుచీలికలైనది. రైలుస్టేషను మార్గమునందు మేరీని పట్టుకొనుటకు కొందరు ఒక కారుపై బోయిరి. రెండవజట్టు మేరీ యింటిని శోధించుటకు పోయిరి.

(మేరీ ఆల్బర్టు లీ విషమపరిస్థితులనుండి వెలువడుదురా? లేక నాజీసంఘమునకు బలియగుదురా? ఇంతఃంటెను ఘోరమైన పరిస్థితులయందు జర్మను దేశములో ఇంకెందరు యువకులు యువతులున్నారో? ఈమొదలుగాగల విషయములన్నియు రాబోవు సంచికయందు చూడనగును.)